

Warszawa, dnia 22 listopada 2022 r.

Sygn. akt VI Ka 836/21

1

2WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3 Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Ludmiła Tułaczko

protokolant: protokolant sądowy Adrianna Sadowska

4 przy udziale prokuratora Ewy Prostak

po rozpoznaniu w dniach 20 września 2022 r. i 22 listopada 2022 r.

5 sprawy J. J., syna J. i A., ur. (...) w O.

6 oskarżonego o przestępstwa z art. 190a § 1 kk, art. 288 § 1 kk

7 na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

8 od wyroku Sądu Rejonowego w Otwocku

9 z dnia 28 kwietnia 2021 r. sygn. akt II K 586/19

1. zaskarżony wyrok przy zastosowaniu ustawy Kodeks karny w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 marca 2020 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. zmienia w ten sposób, że:

uniewinnia J. J. od popełnienia czynu IV aktu oskarżenia z art. 190 a § 1 k.k. na szkodę B. W. zaś z punktu 1 sentencji wyroku eliminuje skazanie w ramach punktu IV; koszty procesu w tej części przejmuje na rachunek Skarbu Państwa;

2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

3. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa;

4. zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego J. D. (1) kwotę 1008 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 836/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku.	1		

Podać liczbę załączników:		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
Wyrok Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 28 kwietnia 2021r. sygn. II K 586/19		
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		

# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.1.1.		J. J.	Pokrzywdzony J. D. (2) złożył wniosek o ściganie.	Oświadczenie J. D. (2)	230v
2.1.1.2.		J. J.	Oskarżony nie był karany.	Karta karna	213a
2.1.1.3.		J. J.	Oskarżony w 2020r. nie złożył	e- puap	213

			deklaracji podatkowej.		
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2.1.	J. J.	-oskarżony nie był informowany o tym, aby nie wchodził na posesję zamieszkaną przez J. D. (1) i J. D. (2). -widział monitoring ale nie wiedział czy jest nagrywany; - nie dokonał uszkodzeń znajdujących się na posesji przedmiotów i urządzeń; Dotyczy wszystkich czynów z aktu oskarżenia	Wyjaśnienia oskarżonego	k-245-246	
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.1.1.1.	Oświadczenie J. D. (2)	Zgodnie z art. 190a § 4 k.k. ściganie przestępstwa z art. 190 a § 1 k.k. wymaga złożenia wniosku przez pokrzywdzonego.	
2.1.1.2.	Karta karna	Dowód o charakterze obiektywnym. Oskarżony nie był karany.	
2.1.1.3.	Deklaracja e-puap	Dowód o charakterze obiektywnym. Oskarżony nie złożył deklaracji podatkowej za 2020r.	
<p>0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach	

		niewuzględnienia dowodu	
2.1.2.1.	Wyjaśnienia oskarżonego.	<p>Dowód ten jest niewiarygodny, gdyż jest sprzeczny z zapisem monitoringu, który przedstawia zachowanie oskarżonego w okresie zarzutu. Monitoring zarejestrował pobyt oskarżonego na posesji zamieszkannej przez pokrzywdzonych w dniach 9.04.2019r. ; 11.03.2019r.; 12.03.2019r., 14.03,2019r.; 16.03.2019r. i 27.03.2019r.</p> <p>-w dniu 9.04.2019r. monitoring zarejestrował, jak oskarżony wychodzi z drewutni, kieruje się w stronę bramy. W drewutni dotyka przedmiotów. Chodzi wzdłuż ogrodzenia dotykając przedmiotów. Ogląda bramę, furtkę, skrzynkę na listy. Ręką ściąga jakiś</p>	

przedmiot ze
ściany. Wkłada
coś w ścianę i
odchodzi.
Przykuca i coś
robi przy ścianie.
Ręką coś wrywa
z ziemi koło
tarasu.

-w dniu
14.03.2019r.
kamera
zarejestrowała,
jak oskarżony
wchodzi na
posesję z butelką
w rękę. Dotykał
urządzeń
siłowników
bramy
wjazdowej.

- dniach
16.03.2019r. i
27.03.2019r. na
monitoringu
widać jak
oskarżony
niszczy rośliny,
zagląda do
budynku przez
okno tarasowe.

-w dniu
9.04.2019r. ok.
godz. 12.55.05
monitoring
zarejestrował jak
przechodzi z
prawej strony
pojazdu, koloru
bordowego,
który jest
zaparkowany na
posesji. Trzyma
kij w lewym ręku
na wysokości
swojego biodra
skierowany w

prawo w stronę samochodu i przechodzi na tył pojazdu;

- k- 26 opis uszkodzeń pojazdu marki T. (...) nr rej (...) odpowiada zapisowi monitoringu. Uszkodzenia pojazdu powstały po tej stronie, po której trzymając kij na wysokości biodra skierowany końcem w stronę samochodu poruszał się oskarżony;

- k- 13 z zeznań świadka J. D. (2) wynika, że wielokrotnie informował oskarżonego aby nie wchodził na teren posesji;

- k- 10 zeznania świadka J. D. (1) -zatykanie wentylacji powoduje wyłączenie cyrkulacji wody w kominku z płaszczem wodnym, co może powodować jego znaczne uszkodzenie a nawet grozi wybuchem;

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków	
Lp.	Zarzut
	<p>-błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który mógł mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia – a będący następstwem przekroczenia zasady swobodnej oceny dowodów art. 7 k.p.k. oraz naruszenia prawa procesowego, o których mowa niżej poprzez niezgodne z rzeczywistością przyjęcie, że oskarżony J. J.:</p> <p>1. W okresie od 1 marca 2019r. do 14 maja 2019 roku uporczywie nękał J. D. (1) i J. D. (2) w ten sposób, że wielokrotnie bez wiedzy i zgody pokrzywdzonych wchodził na</p>

teren posesji,
oglądał
znajdujące się
tam przedmioty,
rozlewa
nieustalonego
rodzaju płyny,
dotykał
urządzeń
siłowników
bramy
wjazdowej
niszczył rośliny
znajdujące się na
terenie posesji,
otwierał kanały
wentylacyjne,
czym wzbudził u
pokrzywdzonych
uzasadnione
okolicznościami
poczucie
zagrożenie i
istotnie naruszył
ich prywatność;

2. W dniu
9 kwietnia 2019
roku dokonał
umyślnego
uszkodzenia
mienia w postaci
zarysowania
prawej strony
pojazdu marki
T. (...) nr
rej. (...) czym
spowodował
straty wysokości
3.800 zł na
szkodę J. D. (1);

podczas gdy
zebrany w
sprawie i
prawidłowo
oceniony
materiał
dowodowy nie
daje podstaw

	do poczynienia ustaleń w zakresie realizacji przez oskarżonego czynności sprawczych zarzucanych mu przestępstw.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut nie jest zasadny. Oskarżony potwierdził, że wchodził na teren posesji zamieszkaanej przez J. D. (1) i J. D. (2) podając, jako motyw swojego zachowania, względy sentymentalne bowiem przed śmiercią jego ojca obie graniczące posesje stanowiły jedną całość. Obecnie toczą się sprawy cywilne dotyczące podziału nieruchomości. Z wyjaśnień oskarżonego wynika, że nie zdawał sobie		

sprawy z tego, że jego pobyty na posesji zamieszkanaj przez J. D. (1) i J. D. (2) są rejestrowane przez kamery. Ponadto jak wyjaśnił, celem jego działania nie było wzbudzenie poczucia zagrożenia i naruszenie prywatności bowiem wchodził na posesję wtedy gdy pokrzywdzonych nie było w domu. Odnosząc się do tych wyjaśnień należy stwierdzić, że zapis monitoringu podważa podaną przez oskarżonego motywację i wprost wskazuje, iż jego zachowanie stanowiło uporczywe nękanie sąsiadów. Do takiego wniosku doszedł sąd I instancji i wniosek ten należy podzielić. Oskarżony przebywając na posesji zamieszkanaj przez

pokrzywdzonych
podchodził do
kamer
monitoringu i je
obserwował, a
więc co najmniej
przewidywał, że
zostanie nagrany
a pokrzywdzeni
J. D. (1) i J. D. (2)
zapoznają się z
tym nagraniem.
Ponadto
pokrzywdzeni
zwrócili mu
uwagę aby nie
wchodził na
teren posesji
a pomimo to
oskarżony nie
zmienił swojego
zachowania. Z
zapisu
monitoringu
wynika, że
oskarżony
wchodził na
posesję
zamieszkaną
przez
pokrzywdzonych
w dniach
9.04.2019r. ;
11.03.2019r.;
12.03.2019r.,
14.03,2019r.;
16.03.2019r. i
27.03.2019r. W
dniu 9.04.2019r.
monitoring
zarejestrował,
jak oskarżony
wychodzi z
drewutni,
kieruje się w
stronę bramy. W
drewutni dotyka
przedmiotów.
Chodzi wzdłuż
ogrodzenia

dotykając przedmiotów.

Ogląda bramę, furtkę, skrzynkę na listy. Ręką ściąga jakiś przedmiot ze ściany. Wkłada coś w ścianę i odchodzi.

Przykuca i coś robi przy ścianie.

W dniu 14.03.2019r.

kamera zarejestrowała, jak oskarżony wchodzi na posesję z butelką w rękę. Dotykał urządzeń siłowników bramy wjazdowej. W dniach

16.03.2019r. i 27.03.2019r. na monitoringu widać jak oskarżony niszczy rośliny.

W dniu 9.04.2019r. ok. godz. 12.55.05 monitoring

zarejestrował jak przechodzi z prawej strony pojazdu, koloru bordowego,

który jest zaparkowany na posesji. Trzyma kij w lewym ręku na wysokości swojego biodra skierowany w prawo w stronę samochodu i przechodzi na tył

pojazdu. Wtedy opuszcza kij w dół. Zapis monitoringu uzupełniają zeznania pokrzywdzonych J. D. (1) i J. D. (2). Z zeznań tych wynika, że rośliny zostały wyrwane z korzeniami a następnie wsadzone z powrotem do ziemi.

Otwieranie kanałów wentylacyjnych na zewnątrz budynku groziło awarią systemu ogrzewania domu kominkiem z płaszczem wodnym, jego istotnym uszkodzeniem a nawet wybuchem. Jak wynika z protokołu oględzin samochodu (k-26) uszkodzenia tego pojazdu powstały po prawej stronie. Zarysowany został błotnik przedni prawy w części tylnej, drzwi przednie prawe oraz drzwi tylne prawe zostały zarysowanie liniowo na całej

długości, zaś
błotnik tylny
prawy
zarysowany
został w części
przedniej. Tak,
więc nagranie
monitoringu
przedstawiające
oskarżonego z
kijem w ręku
zwróconym w
prawa stronę
samochodu i
poruszającego
się w kierunku
tyłu pojazdu
koresponduje z
protokołem
ogłędzin, w
którym
odnotowano
uszkodzenia
pojazdu.
Liniowe
zarysowania
karoserii
stwierdzono po
tej samej stronie,
po której
poruszał się
oskarżony.
Sposób
trzymania kija
na wysokości
bioder
zwróconego w
prawą stronę
odpowiada
liniowym
zarysowaniom
karoserii
pojazdu.
Wysokość
szkody została
oceniona przez
biegłego na
kwotę 3.100 zł.
Przeprowadzone
dowody układają

się w logiczny
ciąg zdarzeń i
nawzajem się
uzupełniają. Z
tych powodów
nie jest zasadny
zarzut
naruszenia art.
7 k.p.k. Sąd I
instancji
prawidłowo
zakwalifikował
czyn
oskarżonego
jako
przestępstwo
stalkingu z art.
190a § 1 k.k.
w brzmieniu
obowiązującym
do dnia 30
marca 2020r.
i przestępstwo
zniszczenia
mienia z art.
288 § 1
k.k. Zachowanie
oskarżonego
należy ocenić
jako uporczywe
nękanie ze
względu na
częstotliwość, z
jaką wchodził na
posesję
zamieszkaną
przez
pokrzywdzonych.
Wzbudził
poczucie
zagrożenia gdyż
dokonywał
czynności przy
kanałach
wentylacyjnych,
co w
świadomości
pokrzywdzonych
mogło grozić
wybuchem.

<p>Ponadto w stopniu istotnym naruszył prywatność pokrzywdzonych gdyż zaglądał do budynku przez okno tarasowe, oglądał siłowniki bramy, furtkę, skrzynkę na listy. Z tych powodów należy dojść do wniosku, że ustalony przez sąd I instancji stan faktyczny stał się podstawą do zastosowania prawidłowej kwalifikacji prawnej czynu z art. 190 a § 1 k.k. zaś zniszczenie mienia odpowiada znamionom przestępstwa z art. 288 § 1 k.k.</p>		
<p>Zarzut</p>		
<p>Naruszenie prawa procesowego w postaci art. 410 k.p.k. które mogło mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia, polegające na oparciu wyroku na dowodzie w postaci zapisu monitoringu na płytach, który to zapis nie został</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

<p>odtworzony na rozprawie głównej, jak również nie został udostępniony oskarżonemu w trakcie zapoznawania się z aktami sprawy w czytelni Sądu Rejonowego w Otwocku.</p>	
<p>Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Zarzut jest częściowo zasadny.</p> <p>Sąd odwoławczy udostępnił oskarżonemu zapis z płyt monitoringu. Skopiowane płyty CD zostały doręczone oskarżonemu w celu zapoznania się z materiałem dowodowym. (k- 230v,231 i 244). Po zapoznaniu się z nagraniem oskarżony złożył uzupełniające wyjaśnienia. Tak więc należy uznać, że oskarżonemu</p>	

<p>znany jest cały zgromadzony w tej sprawie materiał dowodowy. Sąd I instancji zapoznał się z nagraniem, co wynika jednoznacznie z treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Z nagraniem zapoznał się także sąd odwoławczy.</p>		
<p>Zarzut</p>		
<p>-naruszenie art. 413 § 1 pkt 5 k.p.k. polegające na niewydaniu wyroku uniewinniającego oskarżonego od popełnienia czynu zarzucanego w pkt IV aktu oskarżenia mimo stwierdzenia a w uzasadnieniu orzeczenia braku realizacji znamion zarzucanego przestępstwa</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo</p>		

zasadny albo niezasadny	
<p>Zarzut jest zasadny.</p> <p>J. J. został oskarżony o popelnienie trzech czynów z art. 190 a § 1 k.k. oddzielnie na szkodę każdego z pokrzywdzonych. Oprócz J. D. (1) i J. D. (2), jako pokrzywdzona została wskazana świadek B. W., która w okresie zarzutu razem z nimi zamieszkiwała na przedmiotowej posesji. Sąd I instancji uznał, że zachowanie oskarżonego stanowiło jeden czyn naruszający dobra prawnie chronione pokrzywdzonych J. D. (1) oraz J. D. (2), gdyż nie podejmował indywidualizowany zachowań wobec każdego z nich osobno. Jednocześnie z opisu czynu przypisanego oskarżonemu wylimitował działanie na</p>	

szkodę B. W. gdyż świadek wskazała, że nie doszło do naruszenia jej prywatności ani wzbudzenia w niej poczucia zagrożenia wskutek zachowania oskarżonego J. J.. Świadek nie zdecydowała się na złożenie wniosku o ściganie zgodnie z art. 190 a § 4 k.k. lecz w swoich zeznaniach podała te same okoliczności dotyczące zachowania oskarżonego, jakie opisali pokrzywdzeni i jakie wynikają z zapisu monitoringu. W tym zakresie zeznania świadka B. W. korespondują z zeznaniami pokrzywdzonych. Tak więc sąd I instancji stwierdził brak znamion przestępstwa stalkingu wobec świadka B. W. a jednocześnie uznał oskarżonego w ramach zarzucanych mu czynów, w tym

<p>czynu IV czyli popełnionego na szkodę B. W., za winnego popełnienia przestępstwa stalkingu. W tej sytuacji postąpił niekonsekwentnie bowiem brak znamion przestępstwa, zgodnie z art. 414 § 1 k.p.k. skutkuje uniewinnieniem oskarżonego od popełnienia czynu IV. Zarzut apelacji oskarżonego jest więc zasadny i jego uwzględnienie skutkowało uniewinnieniem od popełnienia czynu IV na szkodę B. W..</p>		
<p>Zarzut</p>		
<p>-naruszenia prawa materialnego w postaci art. 190 a § 1 k.k. poprzez jego bezpodstawne zastosowanie w sytuacji, gdy czyny zarzucane oskarżonemu w pkt I, III, i IV aktu oskarżenia stanowią wykroczenie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

określone w art. 107 k.w.	
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
<p>Zarzut niezasadny.</p> <p>Kwalifikacja prawna jest prawidłowa. Sąd I instancji zasadnie uznał, że oskarżony wypełnił swoim zachowaniem znamiona przestępstwa stalkingu z art. 190 a § 1 k.k. nie zaś wykroczenia z art. 107 k.w. Oba przepisy dotyczą podobnych stanów faktycznych. Sąd odwoławczy powołuje się na pogląd prawny przedstawiony w komentarzu do Kodeksu wykroczeń. Komentarz aktualizowany, red. T. Bojarski, LEX/el. 2022, art. 107 w którym podano jakie okoliczności pozwalają na</p>	

odróżnienie
przestępstwa
uporczywego
nękania od
wykroczenia
polegającego na
złośliwym
niepokojeniu.

„Przestępstwo
uporczywego
nękania z art.
190a § 1
k.k., odnoszące
się do często
zbliżonych,
jednak bardziej
naganych
stanów
faktycznych –
o ile realizacja
znamion
wykroczenia
wymaga
wywołania
niepokoju, o
tyle dla bytu
przestępstwa
konieczne jest
już wywołanie
silniejszych
negatywnych
emocji, tj.
poczucia
zagrożenia,
poniżenia lub
udręczenia (lub
naruszenie
prywatności
ofiary).”

Zachowanie
oskarżonego
wzbudziło
poczucie
zagrożenia gdyż
dokonywał
czynności przy
kanałach
wentylacyjnych,

co w
świadomości
pokrzywdzonych
mogło grozić
wybuchem
kominka z
płaszczem
wodnym.
Ponadto w
stopniu
istotnym
naruszył
prywatność
pokrzywdzonych
gdyż
wielokrotnie
wchodził na
teren
zamieszkaney
przez nich
posesji, zaglądał
do budynku
przez okno
tarasowe,
oglądał siłowniki
bramy, furtkę,
skrzynkę na
listy. Z tych
powodów należy
dojść do
wniosku, że
zachowanie
oskarżonego
przekroczyło
ramy złośliwego
niepokojenia, co
ma miejsce w
wypadku
wykroczenia i
wywołało skutki
dalej idące w
postaci
wzbudzenia
poczucia
zagrożenia i
istotnie
naruszyło
prywatność
pokrzywdzonych.
Z tych powodów

<p>sąd I instancji prawidłowo zakwalifikował czyn oskarżonego jako przestępstwo stalkingu a nie wykroczenie polegające na złośliwym niepokojeniu, którego skutkiem jest jedynie przemijające odczucie irytacji.</p>		
<p>zarzut</p>		
<p>- rażąca niewspółmierność kary pozbawienia wolności wymierzonych oskarżonemu , nawiązek na rzecz pokrzywdzonych oraz zakazu zbliżania się do pokrzywdzonych – w stosunku do stopnia zawinienia, społecznej szkodliwości jego czynu oraz względów zapobiegawczych i wychowawczych jakie kara oraz środki karne mają osiągnąć w stosunku do</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

skazanego art.
53 § 1 k.k.

-naruszenie
prawa
materialnego
art. 72 § 1 pkt 7 a
k.k. poprzez jego
bezpodstawne
zastosowanie
skutkujące
niesłusznym
orzeczeniem
środka
probacyjnego w
postaci zakazu
zbliżania się do
obu
pokrzywdzonych
na odległość
mniejszą niż 10
metrów środek
ten nie będzie
mógł być
wykonany
wobec
okoliczności
całkowicie
niezależnych od
woli
oskarżonego
strony
zamieszkują w
bezpośrednim
sąsiedztwie , co
sprawia że nie
mają żadnego
wyboru są zdane
na styczności
ze sobą nie
opuszczając
własnych
posesji.

Zwięźle o
powodach
uznania zarzutu
za zasadny,
częściowo

zasadny albo niezasadny	
<p>Zarzut nie jest zasadny.</p> <p>Kara wymierzona oskarżonemu zgodnie z art. 53 § 1 k.k. jest adekwatna do zawinienia. Subiektywne odczucie niesprawiedliwości związane z utrata majątku nie może usprawiedliwiać zachowania oskarżonego. Spory powinny zostać rozwiązane poprzez zastosowanie przepisów prawnych zaś działanie oskarżonego miało na celu zastraszenie pokrzywdzonych aby nie czuli się pewnie na posesji, na której zamieszkują. Oskarżony nie zaprzestał swojego działania pomimo zwrócenia mu uwagi przez pokrzywdzonych. W tej sytuacji należy zabezpieczyć ich</p>	

bezpieczeństwo
do czasu
rozstrzygnięcia
sporu cywilnego
dotyczącego
przedmiotowej
nieruchomości.

Kara ma
spełniać cele
prewencyjne i
wychowawcze
oraz kształtować
świadomość
prawną
społeczeństwa.

Orzeczona
wobec
oskarżonego
kara w swym
całokształcie
realizuje
wszystkie
wskazane cele.

Zakaz
kontaktów jest
konieczny gdyż
oskarżony, jak
wskazuje
materiał
dowodowy,
istotnie naruszył
prywatność
pokrzywdzonych
i wzbudził
uzasadnione
okolicznościami
poczucie
zagrożenia.

Rozmieszczenie
budynku na
posesji, wbrew
zarzutom
oskarżonego,
umożliwia
utrzymanie
dystansu. Fakt
ten wynika z
nagrania
monitoringu
gdyż do budynku

<p>są odrębne wejścia. Z tych powodów sąd odwoławczy, nie uwzględnił zarzutu oskarżonego.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>1. o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów;</p> <p>2. o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uznanie, że czyny zarzucane oskarżonemu w pkt I,III, IV aktu oskarżenia stanowią wykroczenia określone w art. 107 k.w. i wymierzenia za nie kary przewidzianej w kodeksie wykroczeń oraz o uniewinnienie od popełnienia czynu zarzuconego w pkt II aktu oskarżenia;</p> <p>3. ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

oskarżonemu ,
przy
zastosowaniu
art. 37 a § 1 k.k. :

-za pierwszy
z przypisanych
mu
nieprawomocnie
czynów kary
grzywny w
wysokości 100
stawek
dziennych po 10
zł stawka;

-a za drugi
z przypisanych
mu
nieprawomocnie
czynów kary 50
stawek
dziennych po 10
zł stawka;

-orzeczenie
wobec
oskarżonego
nawiązki na
rzecz każdego z
pokrzywdzonych
w kwocie po 300
zł;

-uchylnie pkt 8
wyroku;

4. uchylenie
zaskarżonego
wyroku i
przekazanie
sprawy Sądowi
pierwszej
instancji do
ponownego
rozpoznania;

Zwięźle o
powodach
uznania wniosku

za zasadny,
częściowo
zasadny albo
niezasadny.

Wnioski, poza uniewinnieniem oskarżonego od popełnienia czynu IV, są niezasadne. Sąd I instancji zasadnie przypisał oskarżonemu winę w ramach czynu z art. 190 a § 1 k.k. popełnionego na szkodę pokrzywdzonych J. D. (1) i J. D. (2) oraz zniszczenia mienia na szkodę J. D. (1). Dowody zgromadzone w tej sprawie zostały ocenione zgodnie z art. 7 k.p.k. Zeznana i pokrzywdzonych znajdują potwierdzenie w dowodach w postaci nagrania monitoringu oraz protokołu oględzin uszkodzonego pojazdu. Wymierzona oskarżonemu kara w swym całokształcie jest karą dostosowaną do zawinienia oraz realizuje cele

<p>prewencyjne i wychowawcze a także kształtuje świadomość prawną społeczeństwa.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>1.</p>	<p>Brak wniosku o ściganie złożonego przez J. D. (2).</p>	
<p>Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>Na rozprawie odwoławczej pokrzywdzony J. D. (2) złożył wniosek o ściganie zgodnie z art. 190 a § 4 k.k.</p> <p>W postępowaniu przygotowawczym pokrzywdzony J. D. (1) złożył wniosek o ściganie vide k- 3</p>		
<p>5. ZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku</p>		

sądu pierwszej instancji		
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy	
0.1 Wina i kara		
Zwiężle o powodach utrzymania w mocy		
Sąd I instancji zasadnie przypisał oskarżonemu winę w ramach czynu z art. 190 a § 1 k.k. popelnionego na szkodę pokrzywdzonych J. D. (1) i J. D. (2) oraz zniszczenia mienia na szkodę J. D. (1). Dowody zgromadzone w tej sprawie zostały ocenione zgodnie z art. 7 k.p.k. Zeznania pokrzywdzonych znajdują potwierdzenie w dowodach w postaci nagrania monitoringu oraz protokołu ogłędzin uszkodzonego pojazdu. Wymierzona oskarżonemu		

kara w swym
całokształcie jest
karą
dostosowaną do
zawinienia oraz
realizuje cele
prewencyjne i
wychowawcze a
także kształtuje
świadomość
prawną
społeczeństwa.
Przy
zastosowaniu
przepisów
obowiązujących
do dnia 30
marca 2020r.
sąd odwoławczy
zaskarżony
wyrok utrzymał
w mocy. Sąd
odwoławczy
zastosował art. 4
§ 1 k.k. bowiem
art. 190a został
zmieniony przez
art. 13 pkt 2
ustawy z dnia 31
marca 2020 r.
(Dz.U.2020.568)
zmieniającej
nin. ustawę z
dnem 31 marca
2020 r. w
ten sposób, że
odpowiedzialność
karna za
popelnienia tego
przestępstwa
została
zaostrzona.

0.15.2.
Zmiana
wyroku sądu
pierwszej
instancji

0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany	
0.0.1	Uniewinnienie od popełnienia czynu IV na szkodę B. W.	
Zwięźle o powodach zmiany		
Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku stwierdził brak znamion przestępstwa stalkingu wobec B. W.. W tej sytuacji zgodnie z art. 414 § 1 k.p.k. sąd odwoławczy uniewinnił oskarżonego od popełnienia tego czynu.		
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.

Zwiąże powodach uchylenia	o		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia	o		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	o		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia	o		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			

0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
1,3,4.	<p>Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. sąd odwoławczy zwolnił oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych uznając, iż ich uiszczenie będzie zbyt uciążliwe ze względu na konieczność w pierwszej kolejności wykonania obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej pokrzywdzonym.</p> <p>O zwrocie kosztów udziału w sprawie pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego sąd odwoławczy</p>	

	<p>orzekł na podstawie art. 636 §1 k.p.k. i art. 616 §1 pkt 2 k.p.k. oraz § 11 ust. 1 pkt 4 i § 17 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800 z późn. zmianami).</p> <p>Wniosek o zasądzenie kosztów znajduje się na karcie 216.</p> <p>W części uniewinniającej rozstrzygnięcie o kosztach nastąpiło na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k.</p>	
7. PODPIS		

Załącznik nr 1

0.11.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżony	

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wina i kara	
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	Zmiana